

خیز ماتادورها برای ستاره دوم

پیش از جام جهانی ۲۰۱۴ و زمانی که اسپانیا با ترکیبی از نسل طلایی بارسلونا و ستارگان رئال در یورو ۲۰۰۸، جام جهانی ۲۰۱۰ و یورو ۲۰۱۲ به سه قهرمانی متوالی بزرگ رسیده بود و با اختلاف، عنوان بهترین تیم ملی فوتبال جهان را یدک می کشید، همه منتظر بودند که اسپانیا در برزیل نیز به قهرمانی برسد اما حذف اعجاب انگیز از مرحله گروهی در برزیل و پس از آن شکست مقابل ایتالیا در یک هشتم نهایی یورو ۲۰۱۴، تاریخ جدیدی را برای فوتبال ملی اسپانیا ورق زد. ویسنته دل بوسکه با میراثی که از خود به جا گذاشت رفت و دیگر خبری از اسپانیا بین مدعیان اصلی تورنمنت‌های بزرگ ملی نبود. حواشی پیش از جام جهانی ۲۰۱۸ و حذف مقابل روسیه، بدشانسی تیم لوییز انریکه در ضربات پنالتی نیمه‌نهایی یورو ۲۰۲۰ و برخورد با صخره سخت مراکش در جام جهانی ۲۰۲۲، ناگامی‌هایی ادامه‌دار را برای فوتبال ملی اسپانیا رقم زد تا اینکه تکیه بر بازیکنان جوان نسل جدید و حضور لوئیس دلافونته روی نیمکت پس از عملکرد درخشان او در رده‌های پایه فوتبال اسپانیا، همه چیز را تغییر داد. با ورود ستارگان جوان نسل جدید اسپانیا، این تیم حالا به عنوان قهرمان یورو ۲۰۲۴ و فینالیست سه دوره اخیر لیگ ملت‌های اروپا یا به جام جهانی می‌گذارد و شاید، جدی‌ترین مدعی اروپایی فتح جام جهانی باشد؛ زمانی برای رستاخیز دوباره لاروخا در آمریکا.

نحوه صعود چگونه بود؟

برای اسپانیا که به دنبال فتح جام جهانی است، صعود به مرحله نهایی چندان مشکل نبود و این اتفاق به راحت‌ترین شکل ممکن رقم خورد. اسپانیا در مقدماتی جام جهانی پنج برد به دست آورد، تنها در یک بازی و زمانی که صعودش قطعی شده بود به تساوی رسید و ۲۱ گل زده و تنها ۲ گل خورده، عملکردی خارق‌العاده داشت و بالاتر از ترکیه، گرجستان و بلغارستان در صدر جدول گروه خود قرار گرفت. نکته کلیدی در خصوص این عملکرد قاطع اینجاست که در مقاطع حساس و متفاوتی از دور مقدماتی، ستارگان کلیدی ترکیب اصلی اسپانیایی‌ها همچون رودری، نیکو ویلیامز، یامال و پدرو درگیزر مصدومیت بودند و به همین خاطر، دلافونته با استفاده از ترکیب‌های متفاوتی این صعود را رقم زد. موضوعی که باعث شد تیم ملی اسپانیا در طول مرحله مقدماتی، بازیکنان جدیدی را در ترکیب خود ببیند و در واقع آنها در مرحله مقدماتی، به عنوان فرصتی برای تغییر نسل و ترکیب نیز استفاده کردند.

از آفریقا تا آمریکا؛ جشن بزرگ تکرار می‌شود؟

برای سال‌های زیادی اسپانیا در جام جهانی حکم یک مدعی خاموش را داشت؛ تیمی با حضور ستارگان لایگایی که اغلب در رئال مادرید و بارسلونا بازی می‌کردند و با ترکیب متشکل ستارگان مستعد، همواره در ابتدای رقابت‌های روی آب‌ها به عنوان مدعی حساب می‌شد اما در نهایت، با ناکامی در رسیدن به مراحل پایانی جام از ترک می‌کردند؛ از جمله جام جهانی ۱۹۸۲ که برای اولین و آخرین بار در خود اسپانیا برگزار شد (پیش از برگزاری دوباره جام جهانی ۲۰۲۰ اسپانیا). این روند اما با نسل طلایی سال ۲۰۱۰ تغییر کرد؛ خط هافبک سه‌نفره بوستکس، ژاوی و اینیستا، جلوتر از خط دفاع متشکل از بیگه و راموس با درخشش کاسیاس در خط دروازه، یک ترکیب رویایی را برای تیم دل‌بوسکه شکل دادند و در جلوی زمین، داوید ویا تبدیل به یکی از ستارگان اصلی جام جهانی ۲۰۱۰ شده بود. تیم دل‌بوسکه که سیستم بدون مهاجم مرکزی کلاسیک را در فوتبال ملی باب کرد، با گل تاریخی آندرس اینیستا در وقت‌های اضافه مقابل هلند، برای نخستین بار جام جهانی را فتح کرد و حلاص پس از ۱۶ سال، این نسل از فوتبال اسپانیا نیز انگیزه بالایی برای تکرار دستاورد بزرگ آنها دارد؛ دستاوردی که می‌تواند ناگامی مطلق در سه دوره اخیر جام جهانی و صعود نکردن به جمع تیم برتر جام را به دست فراموشی بسپارد.

مدل بازی اسپانیا چگونه خواهد بود؟

دلافونته سبک بازی مالکانه تیم ملی اسپانیا را حفظ کرده اما در آن تغییراتی ایجاد کرده است؛ تغییراتی که به عقیده بسیاری از کارشناسان، دلیل اصلی قهرمانی این تیم در یورو ۲۰۲۴ بود. این تیم اسپانیا برخلاف تیم‌های قبلی که با حوصله علاقه به حفظ مالکیت توپ و پاسکاری عرضی در زمین داشتند، با تکیه بر وینترگرهای سرعتی و تکنیکی و هافبک‌هایی که قابلیت تغییر جریان بازی در فضاهای کوچک را دارند، با سرعت بیشتری کارگردش توپ را انجام می‌دهد و سعی می‌کند در سریع‌ترین زمان ممکن، توپ را به دروازه حریف نزدیک کند. علاوه بر این، تمرکز جدی اسپانیا روی پرس پرفشار پس از واگذاری مالکیت توپ به حریف برای بازس گیری توپ، آنها را به یک تیم جذاب برای تماشاگران جام جهانی ۲۰۲۴ تبدیل خواهد کرد.

Group H

اسپانیا

کرواسی

هفدهمین حضور در جام جهانی

سرمرینی: لوئیس دلافونته (اسپانیا)

کاپیتان: الوارو موراتا

بهترین عملکرد: قهرمانی (۲۰۱۰)

رتبه در رده بندی فیفا: ۲

ستارگان: لامین یامال (بارسلونا)، رودری (منچستر سیتی) و پدری (بارسلونا)

برنامه بازی‌ها:
دوشنبه ۲۵ خرداد: اسپانیا - کپ‌پورد ۱۹:۳۰
یکشنبه ۳۱ خرداد: اسپانیا - عربستان ۱۹:۳۰
شنبه ۶ تیر: اروگوئه - اسپانیا ۲۳:۰

معرفی تیم‌های حاضر در جام جهانی

کارلس پوپول و داوید ویا تاریخ را تغییر داد. اسپانیا با سبک مالکانه و مشهور «تیکی تاکا» قهرمان یورو ۲۰۰۸ شد. سپس جام جهانی ۲۰۱۰ را فتح کرد و در یورو ۲۰۱۲ نیز دوباره قهرمان اروپا شد. این دوران طلایی، فوتبال اسپانیا را به الگوی فنی جهان تبدیل کرد. تیم ملی اسپانیا در فاصله سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۳ چندین بار عنوان بهترین تیم سال جهان را به دست آورد و سبک بازی‌اش تحسین جهانیان را برانگیخت.

انفجار یک قدرت تازه
فوتبال زنان اسپانیا در سال‌های اخیر رشد خیره‌کننده‌ای داشته است. اگرچه نخستین رقابت‌های زنان در دهه ۱۹۷۰ شکل گرفت، اما این فوتبال تا سال ۱۹۸۰ به رسمیت شناخته نشد. در سال‌های اخیر استقبال تماشاگران از فوتبال زنان رکورد‌های تاریخی ثبت کرده است. دیدار بارسلونا و وولفسبورگ در ورزشگاه توکمپ با حضور بیش از ۹۱ هزار تماشاگر، یکی از بزرگترین جمعیت‌های تاریخ فوتبال زنان را به ثبت رساند. تیم ملی زنان اسپانیا نیز با قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۳ به اوج رسید و نسل جدیدی از ستاره‌ها را معرفی کرد. موفقیت تیم‌های پایه زنان اسپانیا نیز نشان می‌دهد این کشور در حال تبدیل شدن به قدرت اول فوتبال زنان جهان است.

بحران نژادپرستی
در کنار افتخارهای بزرگ، فوتبال اسپانیا در سال‌های اخیر با بحران‌های جدی اجتماعی روبه‌رو شده است. توهین‌های نژادپرستانه علیه وینیسوس جونینور، ستاره برزیلی رئال مادرید، واکنش‌های گسترده جهانی را به دنبال داشت و تصویر فوتبال اسپانیا را خدشه‌دار کرد. پس از آن، ماجرای بوسه اجباری لوئیس رویالیس بر جنتی ارموسو در جشن قهرمانی جام جهانی زنان، بحران دیگری را ایجاد کرد و بحث تبعیض جنسیتی در فوتبال اسپانیا را به صدر اخبار برد. جدیدترین جنجال نیز به شعارهای ضداسلامی برخی هواداران اسپانیا در دیدار دوستانه مقابل مصر مربوط می‌شود؛ اتفاقی که حتی واکنش لامین یامال، ستاره جوان و مسلمان تیم ملی اسپانیا، را در پی داشت. او این رفتارها را «جاهلانه و نژادپرستانه» توصیف کرد. اکتون اسپانیا که در عرصه ملی ناکام بود. اسپانیا معمولاً در تورنمنت‌های بزرگ به عنوان مدعی حاضر می‌شد اما در لحظات حساس شکست می‌خورد. این روند تا اواخر دهه ۲۰۰۰ ادامه داشت. سرانجام نسل طلایی فوتبال اسپانیا با ستاره‌هایی مانند ایگر کاسیاس، ژاوی، آندرس اینیستا،

بازگام اسپانیا، بلکه یکی از موفق‌ترین تیم‌های تاریخ فوتبال جهان شد. همان سال مسابقات «کوپا دلا کوروناسیون» برگزار شد که بعدها به جام حذفی اسپانیا یا «کوپا دل ری» تبدیل شد.

شکل‌گیری لیگ و حرفه‌ای شدن فوتبال
در دهه‌های ابتدایی قرن بیستم فوتبال اسپانیا رشد سریعی داشت. فدراسیون فوتبال اسپانیا در سال ۱۹۱۳ شکل گرفت و راه برای حضور رسمی این کشور در فیفا هموار شد. در همین دوران اتلتیک بلبائو قدرت اول فوتبال اسپانیا بود و ستاره‌هایی مانند پیچیکی به نخستین اسطوره‌های فوتبال این کشور تبدیل شدند.

جنگ داخلی و فوتبال تحت حکومت فرانکو
جنگ داخلی اسپانیا بین سال‌های ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹ ضربه بزرگی به فوتبال این کشور زد. مسابقات لیگ متوقف شد و بسیاری از باشگاه‌ها با بحران مالی و انسانی روبه‌رو شدند. با پایان جنگ، حکومت فرانسیسکو فرانکو فوتبال را به ابزاری سیاسی تبدیل کرد. در دوره فرانکو استفاده از نام‌های غیراسپانیایی ممنوع شد و بسیاری از باشگاه‌ها مجبور به تغییر نام شدند. هویت‌های منطقه‌ای، به‌ویژه در کاتالونیا و باسک، تحت فشار قرار گرفت و حتی نمادهای کاتالان از لوگوی بارسلونا حذف شد. با این حال، موفقیت‌های رئال مادرید در اروپا طی دهه ۱۹۵۰ باعث شد فوتبال اسپانیا دوباره در جهان مطرح شود. حکومت فرانکو از موفقیت‌های رئال به عنوان ابزاری تبلیغاتی برای نمایش قدرت اسپانیا استفاده می‌کرد.

لاروخا؛ از ناگامی تا سلطه جهانی
تیم ملی اسپانیا سال‌ها با وجود قدرت باشگاهی، در عرصه ملی ناکام بود. اسپانیا معمولاً در تورنمنت‌های بزرگ به عنوان مدعی حاضر می‌شد اما در لحظات حساس شکست می‌خورد. این روند تا اواخر دهه ۲۰۰۰ ادامه داشت. سرانجام نسل طلایی فوتبال اسپانیا با ستاره‌هایی مانند ایگر کاسیاس، ژاوی، آندرس اینیستا،

روایتی از ظهور، قدرت و بحران فوتبال اسپانیا

تولد یک ابرقدرت

برگزار شد و کمی بعد فوتبال میان دانشجویان و طبقه متوسط شهری محبوبیت فراوانی پیدا کرد. در سال ۱۸۹۹ هانس کامپر، بازیکن سوئیس، باشگاه بارسلونا را پایه‌گذاری کرد؛ باشگاهی که بعدها به نماد هویت کاتالان‌ها تبدیل شد. در همان سال‌ها تیم‌هایی مانند اسپانیول، اینترناسیونال و هیسپانیا نیز شکل گرفتند و نخستین تورنمنت‌های فوتبال در اسپانیا برگزار شد. جام «کوپا ماکایا» که در سال ۱۹۰۱ برگزار شد، نخستین رقابت رسمی فوتبال در خاک اسپانیا محسوب می‌شود. این مسابقات آغاز شکل‌گیری ساختار حرفه‌ای فوتبال در این کشور بود و زمینه را برای تولد لیگ‌ها و فدراسیون‌های رسمی فراهم کرد.

ظهور پایتخت فوتبال اسپانیا

فوتبال خیلی زود به مادرید رسید و دانشجویان و روشنفکران این شهر نقش مهمی در گسترش آن داشتند. نخستین باشگاه رسمی مادرید با نام «فوتبال کلاب اسکای» در سال ۱۸۹۷ تأسیس شد. اما اختلاف‌های داخلی باعث شکل‌گیری تیم‌های جدید شد. در مارس ۱۹۰۲ بردارن پادروس باشگاهی را تأسیس کردند که بعدها به رئال مادرید تبدیل شد. تیمی که نه‌فقط پرافتخارترین

نقطه شروع مسیری بود که بعدها فوتبال اسپانیا را به یکی از قدرت‌های بزرگ جهان تبدیل کرد. زمین «لامپاکو» خیلی زود به مرکز تجمع علاقه‌مندان فوتبال بدل شد و مردم محلی هر هفته برای تماشای مسابقه‌های کارگران انگلیسی گرد هم می‌آمدند. این اشتیاق باعث شد جوانان باسکی نیز وارد فوتبال شوند و سرانجام در سال ۱۸۹۸ گروهی از دانش‌آموزان به رهبری خوان آستورکیا باشگاه اتلتیک را تأسیس کردند؛ باشگاهی که بعدها با نام اتلتیک بلبائو به یکی از ریشه‌دارترین تیم‌های اسپانیا تبدیل شد. نفوذ انگلیسی‌ها در فوتبال اولیه اسپانیا به قدری زیاد بود که بسیاری از باشگاه‌ها نام‌هایی انگلیسی داشتند؛ از «فوتبال کلاب» گرفته تا «اتلتیک کلاب». همین تأثیر فرهنگی، شکل اولیه فوتبال اسپانیا را ساخت.

بارسلونا و انفجار فوتبال در کاتالونیا

تقریباً همزمان با باسک، منطقه کاتالونیا نیز به یکی از قطب‌های فوتبال تبدیل شد. بارسلونا در آن دوران مهم‌ترین مرکز صنعتی اسپانیا بود و حضور گسترده مهاجران بریتانیایی، زمینه گسترش فوتبال را فراهم کرد. نخستین مسابقه رسمی شناخته‌شده در این شهر در سال ۱۸۹۲

آغاز فوتبال از بندرهای باسک

ورود فوتبال به اسپانیا از منطقه باسک آغاز شد؛ جایی که کارگران انگلیسی شاغل در صنایع کشتی‌سازی و معدن، نخستین مسابقه‌های فوتبال را برگزار کردند. در چهارم آوریل ۱۸۹۰ نخستین بازی شناخته‌شده فوتبال در بلبائو میان مهندسان بخش ماشین‌آلات و کارگران کشتی‌سازی انجام شد. همان مسابقه ساده،

سمفونی رنگ‌ها و تضادها

سرزمین چهار زبان و هزار هویت

روپا (بعد از آلمان) و بزرگ‌ترین تولیدکننده روغن زیتون جهان است. مزارع بی‌پایان زیتون در اندلس و خاخن (خامهای از گوشت خوک نمادین) بخشی از سفره روزانه اسپانیایی‌هاست. تاپاس، پایبا و جامون سربانو، زبان مشترک تمام اسپانیاست.

از فرانکو تا دموکراسی

نکته‌ای که کمتر خارجی‌ای می‌داند شاید این باشد که تیم ملی فوتبال اسپانیا بین سال‌های ۱۹۳۶ تا ۱۹۷۸ (دوران دیکتاتوری فرانکو و سال‌های اولیه گذار) تقریباً هیچ موفقیت بزرگی نداشت. دیکتاتورها از تیم ملی به عنوان نماد «اسپانیایی واحد و کاستیلی» استفاده می‌کردند و همین باعث طرد شدن غیرمستقیم بسیاری از بازیکنان باسک و کاتالان می‌شد. اما پس از مرگ فرانکو (۱۹۷۵) و تصویب قانون اساسی ۱۹۷۸ که اسپانیایی خودمختار را رسمیت داد، فوتبال هم رنگ اتحاد تازه‌ای گرفت. نسل طلایی دو دهه اخیر حاصل همین آشتی بود؛ همچنان که تیم ملی به نماد پیروزی دموکراسی و آزادی تبدیل شد.

لا روخا؛ آینده تمام‌نمای یک ملت

اسپانیایی‌ها اهل ظاهر نیستند. همان‌طور که تیم ملی‌شان گاهی با هزار پاس بی‌نتیجه حریف را خواب می‌کند، در زندگی هم صورت و دیرجوش هستند. اما وقتی به وجد می‌آیند، تمام خیابان‌های مادرید، بارسلون و سویا از فلامنکو و شادی لبریز می‌شود. در جام ملت‌های اروپا یا جام جهانی، مردم اسپانیا با هم شور و اشتیاقی که تابلوهای پیکاسو را نقد می‌کنند یا پای گیتار فلامنکو می‌نشینند، نیمشان را تشویق می‌کنند. دهه بعد که پاس‌های طلایی پدرو و گاوی را دیدید، بدانید که آن پشت سر، تمدنی ایستاده که الحمرا را در دل کوه تراشید، دنیا را با خودروهایش جای‌جا کرد و به جهان آموخت که می‌توان با هنر و تنوع، قهرمان بود. اسپانیا یعنی زندگی با ضرابک گرم مدیترانه؛ جایی که حتی باخت نیز با یک لیوان سانگریا و یک بشقاب تاپاس، به بهانه‌ای برای دور هم جمع شدن تبدیل می‌شود.

فلامنکو، کاتودی و خون مقدس

اگر از اسپانیا حرف بزنیم و از هنر، نریم، کم‌لطفی کرده‌ایم. فلامنکو، آن تلفیق آتشین آواز و گیتار که ریشه در فرهنگ کولی‌های اندلس دارد، در سال ۲۰۱۰ در میراث جهانی یونسکو ثبت شد. در نقاشی، پابلو پیکاسو (مالاگا) با گونزیکو، وحشت جنگ داخلی اسپانیا را فریاد زد؛ سالوادور دالی کاتالونی رویایهای سوررئال را به بوم آورد؛ و فرانسیسکو گویا (آراگون) تاریکی‌های روان آدمی را به تصویر کشید. سینمای اسپانیا نیز از پدرو آلمودوار تا کارلوس سائورا، داستانه‌های عشق، جنون و حافظه تاریخی را روایت کرده‌اند. فیلم «در پوست من» آلمودوار، یکی از عجیب‌ترین و ماندگارترین آثار سینمای اروپاست.

اقتصاد خورشید، خودرو و زیتون

با تولید ناخالص داخلی حدود ۱.۵ تریلیون دلار (چهارمین اقتصاد منطقه یورو)، اسپانیا روزگار سختی را پس از بحرانی مالی ۲۰۰۸ پشت‌سر گذاشت (نرخ بیکاری تا ۲۶ درصد هم رسید) اما امروز، موتورهای اقتصادی آن دوباره روشن شده‌اند. گردشگری با جذب بیش از ۸۰ میلیون بازدیدکننده سالانه (پیش از کرونا)، سه‌م پایا ۱۲ درصد از تولید ناخالص داخلی دارد. سواحل کستا دل سل، جزایر بالئاریس و قناری، و میراث یونسکوئی مثل الحمرا در گرنادا و مسجد-کلیسای کوردوبا، مقصد اول اروپایی‌های فراری از سرماست. علاوه بر این، اسپانیا دومین تولیدکننده خودرو در

مردی که فوتبال اسپانیا را ساخت

لوئیس دلافونته خود پس از اینکه در دسامبر ۲۰۲۲ به عنوان سرمرینی اسپانیا انتخاب شد متعجب شده بود اما روی نیمکت لاروخا، کار فوق‌العاده‌ای انجام داده است. قهرمانی لیگ ملت‌های ۲۰۲۳، قهرمانی یورو ۲۰۲۴ و نایب‌قهرمانی لیگ ملت‌های ۲۰۲۵. دلافونته که در دوران بازی خود به عنوان مدافع چپ با اتلتیک بلبائو قهرمان لالیگا شده بود، سال‌ها در رده‌های پایه فوتبال اسپانیا فعالیت کرد و با پرورش بازیکنانی چون رودری، مرینو، اوبارابال و بخش بزرگی از بازیکنان کنونی لالیگا، هم در یورو زیر ۱۹ سال به قهرمانی رسید و هم جام ملت‌های زیر ۲۱ سال اروپا را فتح کرد. کسب مدال نقره المپیک توکیو، آخرین عملکرد درخشان برای دلافونته بود تا فدراسیون فوتبال اسپانیا، او را به عنوان جانشین انریکه پس از ناگامی بزرگ در قطر انتخاب کند.